

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۸/۱۱/۰۲

انیس

مرا زخیر تو امید نیست، شر مرسان

صلح نه تنها یک ضرورت می باشد، بلکه در شرایط کنونی کشور ما افغانستان عزیز یک نیاز است، صلحی که در آن دستاورد های این همه سالهای پسین در آن حفظ و عدالت اجتماعی زیر سوال قرار نگیرد. مردم افغانستان سالیان درازی است که در آتش جنگ های تحمیلی و نیابتی می سوزند، آتش که اغلب هیزم آن از بیرون کشور تهیه می گردد.

هرچند به خاطر برقراری صلح و ختم جنگ در افغانستان، نشست های متعددی در داخل و خارج از این کشور، در حضور و یا هم عدم حضور نماینده حکومت افغانستان برگزار شد، اما در این اواخر برگزاری نشست گفتگو های صلح در نبود نمایندگان حکومت مشروع و قانونی که از تمام مردم افغانستان نمایندگی می کند در بیرون از افغانستان، پرسش های زیادی را در اذهان جامعه ما خلق کرده است که چگونه در عدم حضور نمایندگان حکومت وحدت ملی این نشست ها نتیجه ملموسی در قبال خواهد داشت، حکومتی که علاوه بر ارائه بسته پیشنهادی صلح بدون قید و شرط به گروه طالبان و اعلام آتش بس یکطرفه در روزهای عید سعید فطر (رمضان)، شماری از زندانیانی را به خاطر ایجاد فضای اعتماد از زندان های کشور رها نمود.

همچنان رئیس جمهور غنی در نشست های ملی و بین المللی، بار، بار به صراحت اعلام نمود که حاضر است در هر نقطه از کشور که سران این گروه بخواهند با آنان مذاکره و گفتگو خواهد نمود که این اقدام حکومت سبب شد تا این گروه برای اولین بار حاضر شود که در سه روز عید رمضان آتش بس را اعلام و روزهای عید را با خانواده و شهروندان کشور سپری و اذعان نمایند که جنگ بالای شان تحمیل شده و از جنگ خسته هستند.

هرچند حکومت وحدت ملی به خاطر ایجاد اجماع منطقی و جهانی از کشور های جهان تقاضا نمود تا روند گفتگوهای صلح بین الافغانی را حمایت و پشتیبانی نمایند، اما برگزاری نشست های صلح در عدم حضور نمایندگان حکومت وحدت ملی، علاوه بر این که این روند را تسهیل و تقویت نمی بخشد، بل روند گفتگوهای صلح را نیز به بن بست رو به رو خواهد ساخت.

حالا که قرار است در حضور نمایندگان گروه طالبان و عدم حضور نمایندگان دولت افغانستان، نشستی در رابطه به برقراری صلح، در مسکو برگزار گردد، طبعاً در نبود نماینده حکومت این تلاشها نتیجه در قبال نخواهد داشت، چنانی که وزارت امور خارجه افغانستان با نشر اعلامیه از روسیه برای سهم گیری در روند صلح افغانستان سپاس گزاری کرده، همچنان صراحت داده است که طالبان با اصول پذیرفته شده بین المللی و منطقی برای صلح و مذاکره مستقیم احترام نگذاشته اند. از همین رو حکومت افغانستان در نشست مسکو شرکت نخواهد

کرد. روی این اساس مردم افغانستان از کشورهایی که در عدم حضور مردم و حکومت افغانستان نشست‌های به اصطلاح (صلح و یا زمینه سازی برای گفتگو های مستقیم میان حکومت افغانستان و گروه طالبان) را برگزاری می نمایند، انتظار دارند به قول شاعر: امیدوار بود آدمی به خیر کسان- مرا زخیر تو امید نیست شر مرسان، اگر در راستای برقرار صلح ممد واقع شده نمی توانند، آتش جنگ های نیابتی را در سرزمین ویرانه و مخروبه ما بیشتر از این شعله ور نسازند، نشود دامنه این آتش افروخته شده، روزی مرزهای آنان را هم در نوردد.

پایان

